

ענין הי"ג מדות וביאורים על דרך חכשת

מפתחה גורל נתקבש כתוב רבינו בחיו'ג [פמ"ס] כה קמ"ה - וזה לשונו: ועתה אכר ביאורי"ג מדות שאנו נעזים בהן בעותה התפלולות בהם שער ורבים וממי הזרות, והם מורה להקלות עינקב, ואעפ"ל ידענו לרוצחן, שאין הדורות יודעין מה המדות ואין מריגשין היארד הן אדוקות במדת הרוחים עליונות, מכל מקום מידות רוחניים מיליצ'ם בעדנו, כיון חתימת הקב"ה להמשה בטני: כל זמן ישראלי חוטאים, יישעו לפני כסדר הזה ואני אמלול להם (גלא ת"א ט). ודרושו רצ"ל (טב) ברית כורחה ל"ג מדות שאין חזרות ריקם, שנאמר [גמ"ו] נ"ז חנה אכבי בורת בריה. והנה, הם מפהח גדול לבקש בהם שעורי רחמים בכל דרכו, הן ליחדים לנו דברים, ובזמן זהה ביהיתנו בגלות ושיעבור בין האומות ולא לנו כהן גדול לכפר על חטאינו וואלו מזבח להקריב קרבן ולא ביתה המקדש להחפלה שם ולא נשאר לנו לפניה בלחמי את תפלתנו ושולש עשרה מדות אלו. עכ"ל ריבנובי'ג".

אמירון בסוגה אמר' הא כי בדור עבריות שמעכבות זה נרבעי בח"י פטע ל'ד'). אמרות בכוהה מעוררים ורחמים גדולים בעולמות העולינים, והוכתרם היא סגולה נפללה לפarter העוננות נסוד ושושן הנבודה עיי' י"ג פ"ג. ללחחות וחוננים וכ"ז ציריך לאומום בנחת ובמתן ובכוננה, ואסוד להזוכר הי"ג מדות של אל בא כוננה [ברבי יוסק' פרט טעם קפ"ל/ס. טעם פטנט אס'ק'ה].

- מקורות וביאורים -

- (1) לרשי'ג שאט ל' ר. מ"ה צ. וצריך האדים למידת הרוחמים קודם לבריות על בוראים יתברך ריק חסר ורוחמים, ואין כאן חום, אך קאמר שהוא עם האדים במדת הרוחמים קודם שישטא נתיב התשובה [גלא פ"ג]. ועוד, אעפ"ל שלגeli לפניו שעתיד הוא שיחטא, אפיקו הכל מרוחם עלי'ו מאחר שלא חטא עדין [א"ש לט' ח'. אין נמי], הרוחמים באומה שעלה להגן שלא יחטא; ואם בכל זאת צירז תקופות וחטא, ושובם, מקהל' דברי' דוד (גלא פ' ו' - מס' ג' ל'). (2) ולרש'ג שאט ס. מ"ה צ. כי כי חטא האדים, אם עוזה תשובה הקב"ה מරחם עלי'ו, כי הוא יתברך לא ישנה לעולם, כי אף חטא האדים מגדו עדין הוא אב רחמי. לא כבש ודם כאשר חבריו חטא מגדו מורה רדעתו ושוב לא קבלו. אבל ה' יתברך הויתו נצחית, ואף אחר שחטא הוא ברוחמים. ולפיכך השם החני', שהוא שם הו"ה אשר הויתו נצחית לא ישנה, אף אם חטא עשה תשובה מרוחם עלי'ו, נתן לו טובות י'כ כבו שננתן למ' לא חטא גבר רחמי - (3) ולרש'ג שאט ס. מ"ה צ. אינה שוה למירות רחמים של שם הוי'ה, שהרוחמים מודרגות רוחות הן נראים". (4) אל"ל "מורה על תוקף גדול, וכך הוא מורה על תוקף רחמים. וכתבו המקובלים ד"א-ל" הוא רחמים גמורים דברי' דוד (גלא פ' ו'). (5) ובעור אריה (טב) כתוב כי שם "אל" הוא טובה יתרה, שננתן לאדם טובות מרובות חדשים גודלים; ושם הו"ה, הוא הננתן טובות לאדם כפי הצורך לו ולא יחס לו כל. (6) פ"רונית, אי' נמי, שומרם בינוי יפלוא יאנן ערואן.

- (7) פ"רונית, ע"י מהויל ויל'ג. (8) ז'רשי'ג. (9) ז'רשי'ג. (10) ז'רשי'ג. (11) ז'רשי'ג. (12) ז'רשי'ג. (13) ז'רשי'ג. (14) ז'רשי'ג. (15) ז'רשי'ג. (16) ז'רשי'ג.

ומי שחרור וחוטאת אחר התשובה, וכבר מהלול הקב"ה באותה תשובה, עכ"פ שחזור וחוטאת עכשוין, אין הקב"ה הוחר ופרק אותה העוננות עם אל, לפי שאוונת עוננות כבר נמחל לו באותה תשובה עליהם כבר נבדך הקמלה.

